

‘ತೆಯ್ಯಮ್ಮೊ ನೋಡಿದ್ದರು ಅಂತ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ’ ಗೋಪಾಲನ್ನಾರ ಈ ಲಕರಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಮಾತಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಸಿತು—‘ಆದರೆ, ಅದಿಶಂಕರಂ ಮೇಲಾಷ್ಟಿಯ ನಂಬೂದರಿಗಳಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಈ ತೆಯ್ಯಮ್ಮೊಗಳು ತೀರಾ ಕೆಳಜಾತಿಗಳ ವಲಯದ್ದೆಂದು ನಿಂದೇ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ?’

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗೋಪಾಲನ್ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಹಾವಭಾವಗಳ ಸಮೇತ ಗಣಿದಿನಯಲ್ಲೇ ಮಾತಾಪಾಲಾರಂಭಿಸಿದರು — ‘ಹೋರಿಸಿದ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಕಂಡರೆ ಅಕ್ಷಯಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು — ಅತ್ಯ ನಂಬೂದರಿಯಾಪ್ಪ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲದ, ಇತ್ಯ ಈ ತೆಯ್ಯಮ್ಮೊ ಅಟದವರಪ್ಪ ಕೇಗೂ ಅಲ್ಲದ ನಡುಜಾತಿಯವ ನಾನು — ನನಗೆ, ಈ ಜಾತಿಪಟ್ಟಕದ ಏರಡೂ ಅಂಚಾಗಳೂ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಕಾಣುವುದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಯ್ಯದ ಶೂದ್ಧಿಶಾಂಕುದ್ವರ ಮನೆಗಳ ಒಳಗೂ ನಾನು ಓಡಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತೆ, ಹತ್ತಾರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಂಬೂದರಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ನನಗೆ ಹತ್ತಿರಂದಿಂದ ಗೊತ್ತು. ಅವರ ಮತ್ತು ಇವರ ಅಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಉಡುಗೆ-ಅಹಾರ, ಪ್ರಾಚೀ-ಪುನಸಂಖಾರ ಇತ್ಯಾದಿಯಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ವಿಚ್ಚೆ ಹೋಲಿಕೆ ನಂಗಂತೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ — ಆ ಅಲ್ಲಂತಹ ನಂಬೂದರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕೇರಳ ಸಮಾಜದ ಅಪರೂಪದ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀ ದ್ವೀಪ... ಎಂದೂ, ಇಫ್ ಬಿ ಕ್ರೂನ್ ಯುನ್ ಎ ರಾಂಗ್ ಮೆಟಫರ್, ಅವರು ಆಧುನಿಕತೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಉಳಿದಿರುವ ಪುರಾತನಕಾಲದ ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್‌! ಗೋಪಾಲನ್ ಅವರ ಅಪರೂಪಕವು ತಟ್ಟನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಿಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತ ಬೇರೋಂದು ಲಕರಿಯನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿತು — ಅದನ್ನೇ ಧ್ವನಿಸುತ್ತ ನಾನು ಮೊನವಾದೆ.

ಕಾರು ಕಣ್ಣಾರನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳ್ಗಿನ ಜಾವದ ಆ ತೆಳುಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಹೆದ್ದಾರಿಯ ಅಚೆಯ ತುದಿಗೆ ಪೇಚೆಯ ದೀಪಗಳು ‘ದರ್ಜಣಾಯ್ಯಮಾನನಗರಿತುಲ್ಯ...’ ಎಂಬಂತೆ ಕಾರೀಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆ ಸರಬ್ಬುವಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಗೋಪಾಲನ್, ಇದೇ ಕಡೆಯ ಮಾತೋ ಎಂಬಂತೆ ಹೇಳಿದರು — ‘ಇಗೋ... ಇದೇ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇನ್ನು ಅರು ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಆದಿಶಂಕರ ಹುಟ್ಟುಬು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೀನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗೆಬೇಕು’. ‘ಹೌದು, ಹೋಗೆಬೇಕು; ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ’ — ಅಂದೆ.

ಅಷ್ಟರಮೇಲೆ ನಾನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ, ಯಾಕೋ ಕಾಲಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೂಡಿಬಂದಿಲ್ಲ.

ಕೆ.ವಿ. ಅಕ್ಷರ

ಲೇಖಕ, ರಂಗಕ್ರಿಮಿ ಅಕ್ಷರ ಶಿವಮೋಗ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹೆಗ್ಲೋಡಿನವರು. ದೆಹಲಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಟಕ ಶಾಲೆ(ಎನ್‌ಎನ್‌ಡಿ)ಯಿಂದ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನ ಲೀಡ್ಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಕೆ.ವಿ. ಸುಬ್ಜಿ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರಂಗಸಂಸ್ಥೆ ‘ನಿನಾಸಂ’ (ನೀಲಕಂಡೇಶರ ನಾಟಕಸೇವಾ ಸಂಘ) ಮತ್ತು ‘ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ್’ವನ್ನು ಪ್ರಸೂತ ಅಕ್ಷರ ಅವರು ಮನ್ನಜೆಸಿಕೋಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘ಮಾನಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಯ ಹಣ್ಣು’, ‘ರಂಗಭೂಮಿ ಮುಖಿಂತರ್’, ‘ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗ’, ‘ಸಹ್ಯಾದಿ ಕಾಂತ್’, ‘ರಂಗ ಪ್ರವಂಚ’, ‘ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಗತ್’, ‘ಜೋರಿಕಟ್ಟೆ ಅತಾಂಥ ಕೆಲ್ಕಾಳಪ್ರವರ್’, ‘ಶಂಕರ ವಿಹಾರ’ ಅವರ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು. ‘ಹದಿ ಹರೆಯದ ಹಾಡು’ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ.